

to, da jih je vedno več, že celo nad 7000 po številu!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Dne 13. februarja se je raznesla po župniji žalostna vest, da je nenadoma umrl, zadet od srčne kapi, daleč na okrog znani in priljubljeni mož, prevžitek Alojz Mernik, po domače Mah. Bil je mož lepega značaja. V njegovo hišo je prihajal vedno »Slovenski gospodar«. Ceravno je bil že dve leti bolan, je vendar rad prihajal k mizi Gospodovi. Bil je dolgo let župan občine Pačeški vrh. Tudi je bil cenilni mož in načelnik tukajšnje Hranilnice in posojilnice, katero je prav skrbno vodil. Bil je tudi večkrat načelnik krajevnega šolskega odbora pri Sv. Kunigundi. Kako je bil rajni priljubljen, je živo pokazala obilna udeležba pri njegovem pogrebu. Na pokopališču se je z lepimi in pomenljivimi besedami poslovil od njega naš gospod župnik. Počivaj v miru, dragi krščanski mož, ženi in sorodnikom naše iskreno sožalje! — Tudi ženi smo se. Dne 27. svečana je stopil v zakonski stan mladenič Anton Mernik, po domače Ramšakov, s svojo zaročenko Emo Korošec, hčerko tukajšnje gostilničarke. Želimo jima obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Pustni čas je zatonil za eno leto v morje večnosti. Dolg je bil, ali prehitro je še minil, vsaj zavoljo tega, ker dokler še pustu ni odklenkalo, se še tudi ostra zima ni tako hudo pojavila. V februarju smo imeli res toplejše dni, a zdaj, ko smo se že nadejali, da bomo kmalu orali in kopali naše vinograde in njive, smo dobili snega do zvrhane mere. Poglejmo naš predpust z druge strani. Ni preveč bogat na gostijah; toliko jih je pa že bilo, da ni volk tulil skozi vas. Junakov 7. sv. zakramenta smo imeli štiri. Najprvo sta si obljubila zakonsko zvestobo v domači farni cerkvi Anton Vetric, ki je peljal svojo nevesto Marijo Podgrašek na svoj dom. Podal je roko pred oltarjem svoji Veroniki Jurij Hohler ter s tem zagotovil, da bo njen soprog. Tudi Ramšakov Tonček si je domislil, da bo potreboval gospodinjstvo ter popeljal Likuževo Emico pred poročni oltar. In še eden je, ki se je tudi naveličal sam živeti ter si je polskal svojo družico tam daleč izven naše župnije in sicer v prijaznem Špitaliču. Bil je to Simon Ravnjak, drvar, njegova nevesta pa je Zorko-

Pri utrujenosti, razdraženosti, tesnobnosti, nespanju, srčnih nadlogah, tesnobi v prsih, poživi: naravna »Franz Josefova« grenčica trajni obtok krvi v trebuhu in učinkuje pomirjevalno na njeno valovanje. Profesorji za boleznih prebavil izjavljajo, da se »Franz Josefova« vođa pri pojavih, ki imajo svoj izvor v zastrupljenju želodčnega črevesnega kanala, obnese kot prav izborna odvajalna sredstvo. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

va Tončka. Vsem novoporočencem obilo sreče in božjega blagoslova!

Sejanci pri Sv. Tomažu. Umrl je dne 5. marca vrl Marijin družbenik Joško Gašparič, sin posestnika Jožefa Gašpariča na Sejanci, in sicer v 21. letu svoje starosti. Kot 3 in pol leta starega otročička ga je zapustila vsled smrti ljubezniva mati, ki je pravzaprav nikdar ni poznal. Po dovršeni ljudski šoli se je na svojo lastno željo podal v salezijanski zavod v Verže, da se posveti duhovskemu stanu. Toda ta želja se mu ni izpolnila. Lotila se ga je kruta, neozdravljiva bolezen, ki nam ga je ugrabila. Počivaj v miru, dragi Joško, žalujočemu očetu, bratom in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 9. t. m. je bil v tukajšnji župniji pokopan Franc Štuhec iz Logarovec, oče 7 otrok. Bil je poštenjak in dober kmetovalec, daleč znan kot odličan konjerejec, ki se je udeleževal vseh konjskih tekmovalj v Ljutomerem okraju. Bil je 27 let občinski predstojnik bivše občine Logarovec, 45 let občinski odbornik, odbornik in funkcionar srezkih društvenih korporacij, kakor: okrajne posojilnice v Ljutomeru, zadruga za rejo žrebet, zadruga za rejo dirkačev, kmetijske zadruga v Križevcih, kola jahačav in vozača v Ljutomeru itd. Mož katoliškega prepričanja je bil naročnik katoliških listov. Umrl je v visoki starosti 85 let, pokrepčan s sveto-tajstvi. V njemu tako ljubem listu »Slovenskem gospodarju« mu želimo večni mir ter pokoj!

Svetinje. Zapustil nas je priljubljeni sosed in posestnik Ludvik Slavinec iz Mihalovec. Bil je mož kremenitega značaja in skrben gospodar, o čemer priča njegovo lepo urejeno posestvo. Naj počiva v miru. — Predpust je

bil dolg, porok pa le malo. Tudi znamenje časa.

Sv. Andraž v Slov. goricah. V petek dne 8. marca je oznanil farni zvon smrt Franca Suhača iz Slavine. Pokojni je bil dober mož, prijatelj »Slovenskega gospodarja« in se ni nikdar sramoval svojega katoliškega prepričanja. Kot vrlega člana Apostolstva mož smo ga v nedeljo dne 10. marca z društveno zastavo spremljali na dolgem sprevodu k grobu, ob katerem se je od pokojnika v imenu Apostolstva poslovil njegov dušni pastir. Počivaj v miru!

Sv. Jernaj pri Ločah. V petek dne 1. marca je umrl na Ličenci bivši posestnik Jurij Jug. Rajni se je rodil leta 1856 in se je udeležil leta 1878 okupacije Bosne in Hercegovine. Počivaj v miru! Preostalim naše sožalje!

Gornja Savinjska dolina. Nekaj ljubljanski list je v eni zadnjih številki pisal o razmerah lesnega delavstva v Savinjski dolini. Niso rožnate, marveč slabe. Saj se tudi gospodarjem vsled hude krize godi slabo. Obsojamo vsako izkoriščevanje delavstva ter smo na stališču, da se mora delavec za pošteno delo tudi pošteno plačati. Pri nas so po večini male žage z enim listom; v žagi dela po en žagar dnevno koliko ur hoče, plača se mu od kubička ali komada. Pri nekaterih je tako urejeno, da stanuje žagar s svojo družino v gospodarjevem stanovanju; ima na razpolago drva, gospodar mu brezplačno sadi v svojo zemljo krompir itd.; včasih tudi kravo prehrani ob gospodarjevi krmi. To vse je treba upoštevati, ako se govori o plači žagarjev in lesnih delavcev. Ni pravilno, ako se odnošaji med delavci in gospodarji postrajajo in zastrupljajo od ljudi, ki so poklicani, da delajo mir in sporazum. Odločno smo za to, da vladajo dobri odnošaji med delodajalci in delojemalci.

Ponižka ob južni žel. Nekaj novic imamo tudi mi sporočiti svetu. Letos smo pokopali že 11 mrličev, novorojencev pa imamo komaj 9. Pa upamo, da bomo to izgubo v kratkem popravili. Zakonski jarem si je nadelo v predpustnem času 6 parov. Najmlajši ženin je imel 21, najstarejši 48 let; najmlajša nevesta 20, najstarejša 36 let. Da bi le bili vsi srečni! Naj-slovesnejše se je izvršila poroka žandarmerijskega podnarednika. Antona Vrečko in pos-

ljudi je ob takih groznih prilikah zgubilo pamet in so se povsem udali pijančevanju, nečistovanju in tolovajstvu.

Isti žalostni pojav je buknil na dan, ko se je vsakdo uveril, da vinograde nekaj izpodjeda, suši in bo tolikanj priljubljena ter opevana vinska kaplja usahnila. In baš zavest o uničenju vinogradništva je tirala bolj lahkomišelnost v nekaj obup. Edina tolažba v takem obupnem položaju je bila: Pijmo, zopet pijmo, dokler je še kaj, saj ga ne bomo kmalu nikdar več!

Pričelo je popivanje ter veseljačenje, kakor bi se morala posušiti ter zginiti po grlih zadnja kaplja rujnega vinca, na katerega bodo ostali samo še spomini!

Nad vse potratno lahkomišelnost med priprostim narodom je nekoliko zaježilo poročilo, da se je začela brigati ter zanimati za od kužne bolezni napadene vinograde oblast. Pojavili so se po posameznih vinogradnih župnijah ob nedeljah po službi božji vinarski strokovnjaki. S predavanji so skušali vinogradnikom dopovedati in dokazati, da gre pri novi bolezni za trtno uš, katero so zanesli iz Amerike na Francosko in od tam je priromala k nam. Proti temu neizpros-nemu škodljivcu bo treba začeti borbo po francoskem

načinu. Francozi so iztrebili škodljivko z ogljikovim žveplecem. To je smrdljiva strupena tekočina, ki naglo izhlapeva in je za vse žuželke smrtonosna v tekočem in v plinastem stanju kot vdihalni strup.

Poslušalci takihle predavanj si prvič niso mogli misliti, da bi drobna in malodane nevidna živalca bila v stanu resno ogroziti njihove vinograde, in drugič niso verovali v uspeh uporabe ogljikovega žvepleca. Pretežna večina je bila za ljudsko razlago nove bolezni in po tej jo širi ter raznaša »strupena rosa«. Kar pa pade na vinograd kar iz neba, napram taki kugi je vsako protisredstvo zaman!

Pri tolikanj razdvojenem razpoloženju med navadnimi vinogradniki ni bilo niti misliti, da se bo sploh kateri lotil sam ter prostovoljno pokončevanja novega škodljivca. Predavatelji so poročali na mero-dajna mesta, da bo morala oblast vinogradnikom vsiliti obrambna sredstva, sicer se bo uš tako razpasla, da ji ne bo nikdo več kos.

Strokovnjaki so nasvetovali graški deželni vladi, naj da na mestih, kjer se pojavi mrčes, vbrizgavati strupen ogljikov žveplec, s katerim so si priborili v Franciji popolne uspehe.

srebra. Zguba vsled obrabe sega v težke milijarde na leto.

Kateri narod piše največ pisem?

Temu vprašanju je sledil odgovor pred 10 leti s statistiko svetovnega poštnega društva. Tedaj so bili Angleži s 3350 milijoni pisem na leto na prvem mestu. Za Anglijo je prišla Nemčija s 1861 milijoni. Najnovejša pisemska statistika je iz leta 1934. Tudi po tej piše Anglež na leto največ pisem. Na Angleškem pride na leto na vsako osebo 78 pisem. V Združenih državah 67, v Švici 59,7, v Nemčiji 55,9, na Danskem 41,6, v Avstriji 38,2, na Holandskem 31,1, v Bel-

hčere Antonije Pevec, ki sta oba iz uglednih družin, v katerih ima »Slovenski gospodar« že od nekdanj častno mesto. Dne 7. t. m. sta odpotovala v Moravsko banovino v selo Palatna pri Podujevem, kjer izvršuje ženin svojo službo. Želimo jima božjega varstva v nepoznatih krajih. — Morebiti bo tudi koga zanimalo, če povemo, da smo se že začeli pripravljati na drugi evharistični kongres v Ljubljani. Začeli smo darove zbirati za njegove potrebe, vmes pa tudi moliti za njegov uspeh. Mohorjani so zbrali 35 Din, družine pa 218 D. Obeta se nam tudi več predavanj o zgodovini in poteku dosedanjih kongresov. Evharistični Kralj naj zavladava nad našo župnijo!

Sl. Janž pri Velenju. Žalost in veselje se menjata kakor noč in dan. Tako je bilo tudi pri nas. Dne 24. februarja smo pokopali ob zelo veliki udeležbi železniškega delavca Janeza Lesjak, ki je umrl v slovenjgraški bolnici dne 21. februarja na posledicah operacije. Zapušča vdovo in tri nedorasle otroke. Spremili so ga na poslednji poti njegovi tovariši iz Velenja v obilnem številu. Pogreb je pokazal, kako spoštuje in cenj naš človek delovnega moža, ki se žrtvuje ves za svojo družino ter ji hoče z žulji in znojem oskrbeti znošno bodočnost, in kako sočuvstvuje z onimi, ki jih je s smrtjo roditelja in oskrbnika zadela največja nesreča. Odpočij se, trpin, od svojega velikega truda in večna luč naj ti svetli, žalujočim pa naše iskreno sožalje! — Dne 3. marca nas je pa povabilo na pustno veselico v Slomšekovo dvorano naše prosvetno društvo, ki nam je nudilo s svojim pestrim sporedom prav veliko smeha in poštene zabave. »Prepirljiva sosed« sta nas v šaljivi obliki poučila o važni, a dostikrat tako omalovaževani resnici, da je boljše kratka sprava, kakor dolga pravda. Šaljo igra »Oh, ta Polonaj« pa nam je pokazala, kako gospodinje ne smejo ravnati s posli in kako se tako ravnanje nad njimi maščuje. Igralci so podali obe igri prav dobro, da bi lega od fantov-začetnikov ne bili pričakovali. Dekleta pa itak niso več novinke na odru. Prav pošteno smo se nasmejali. K temu je tudi mnogo pripomogel društveni možki, ženski in mešani pevski zbor, ki je proizvajal same šaljive pesmi. Tudi obtoženec-muzikant pred strogim sodnikom je vzbujal obilo sme-

ha z dovtipnimi popevkami na stavljena mu vprašanja. Dvorana je bila proti pričakovanju nabito polna. Nemara je to znak, da si hočejo ljudje v težkih dneh nekaj duševnega oddiha, da potem tem lažje nosijo bridkosti in težave življenja.

Črešnjice pri Vojniku. Včasih je šel volk po naši fari. Letos pa smo rekli: nak, ne boš! Nekaj parov se jih je vendar poročilo. Kroflič Franc je obljubil zakonsko zvestobo Pogladič Mariji in se preselil na njeno domačijo. Karol Štante se je poročil z Marijino družbenko Marijo Štante in se preselil na njen dom, kar k sosedu. Alojz Železnik iz Frankolovega je prišel v Črešnjice po Marijino družbenko Štante Ljudmilo. Anton Podgoršek si je zbral za svojo ženo Frančiško Adrnek, Alojz Fljavš iz Stranic je sklenil, da pogleda v Črešnjice: ko je prišel do Sojeka, je našel, kar je želel; vzel je za ženo Macuh Nežiko. Matavš Franc iz Konjic je tudi prišel k nam, zbral si je Nežo Valentinca za življenjsko družico. Mernik Martin se je poročil s Škof Marijo. Vsem novoporočencem želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Florjan pri Rogatcu. Dne 5. januarja je nenadoma preminul posestnik in železniški vpokojenec Anton Plavčak v Stojnem selu v starosti 55 let. Bil je mirnega in vedrega značaja, nikdar nikomur nič hudega želeč. Kmalu za njim je zatisnila za vedno svoje trudne oči najstarejša žena v naši župniji vdova Terzija Grošl, ki je dočakala visoko starost 82 let. Zadnja leta so jo zapustile oči, da ni več videla, vendar pa je svojo bolezen mirno in potrpežljivo prenašala. Dne 16. svečana so nam spet naznanili zvonovi, da je po dolgotrajni in mučni boleznj preminula vdova Nežika Drogenik iz Strmca, ki ji je šele bilo 28 let. Smrt ne izbira, temveč kosi to, kar ji pride pod koso. Dne 21. svečana je umrl v sosedni nadžupniji sv. Križa na Slatini t'k ob meji naše župnije posestnik Blaž Čolnarič, naš rojak iz vzgledne hiše v Stojnem selu št. 48, v starosti 41 let. Zapušča vdovo Jozefo in osem nepreskrbljenih otrok Bog jim daj večni mir in pokoj! — Dne 20. svečana je bil za našo župnijo dan izrednosti. Prišel je k nam iz Maribora tajnik KA, ki nam je govoril v jedrnatih besedah v cerkvi in na izvincerkvenem

ASPIRIN
ASPIRIN
A
A
A
A
A
A
ASPIRIN

Jamstvo za pristnost Aspirin tablete proti BAYER (lev. križ)
ASPIRIN
proti vsem bolečinam in boleznim, ki izhajajo iz prehlada.

Ogleda in reg. pod št. 27962 od 19. XI. 1934.

sestanku. Izvolili so se v odbor KA možje, žene, fantje in dekleta, od katerih je upanje, da bodo delo vztrajno izvrševali in pridobili one, ki še danes ne umevajo prepotrebnega laiškega dela. — Čita se mnogo tudi o bratovščini Jeruzalemskega osla; tudi tukaj je vpejlana. Upamo pa, da se bo ta bratovščina že kmalu razdružila, kajti sliši se, da bo njih voditelj kmalu odrinil. — Tudi talovi se oglašajo pri nas. Od 17. do 18. svečana ponoč je bilo vlomljeno v klet kmetu Jošku Ducman v Sabacu; odnesli so mu precejšnjo količino vina, dva vrčka in še nekaj drugega orodja. Isto noč se je oglasil pri Juriju Rigel v Strmecu zvitorepi kurji tat ter si privoščil najbrž za pripravo za vesel' pust kar štiri kokoši.

Marija gradec pri Laškem. Kakor je poročal »Slovenec«, je umrl koncem februarja na Vinogorici pri Trebnjem na Dolenjskem v 81. letu svoje starosti, zadet od možganske kapi, gosp. Josip Topolovšek, šolski upravitelj v pokouju. Rajni je bil naš rojak. Rojen na Marija gradu, v hiši, ki je last občine in ki v njej stane j. cerkovník marijagradeške podružne cerkve. V domačem kraju je bil potem še kot učitelj znan pod imenom: sin marijagradeškega mežnarja. Služboval je nekaj časa na Svetini pri Celju, potem od leta 1890 do leta 1897 pri Sv. Miklavžu nad Laškem, od leta 1897 pa do sy-

giji 294 in na Švedskem 264. Za temi šele pridejo romanske države, Francija s 262, Italija in Španija pa z manje nego 20.

Tamerlanovi rudniki.

Sovjetski raziskovalci so pod vodstvom dr. Sosiedka odkrili Tamerlanove bogate srebrne rudnike. Profesor Sosiedko je preiskoval različne jame v Šadimirskem gorovju v Turkestanu, ker zatrjuje različni viri, da je skrtil nekje notri Tamerlan svojo bogato knjižnico. Domačini so opozorili znanstvenike na votlino Kunigut, ki jo imenujejo »Jama smrtie. Ta kraj še ni bil raziskan. Našli so notri več okostnjakov, krampe, lopate in ke-

Deželna vlada v Gradcu je poslušnila nasvet strokovnjakov in je organizirala posebne razkuževalne komisije. Vodstvo teh komisij je bilo poverjeno strokovnemu učitelju na mariborski vinarski in sadjarski šoli Juliju Hanselu, ki je bil pozneje ravnatelj kmetijske šole v Grottenhofu pri Gradcu.*

Hansel je dajal navodila komisiji in je prišel sam od časa do časa nadzorovat razkuževalna dela na lice mesta.

Okrajno glavarstvo v Brežicah je dalo potom občin pri cerkvi razglasiti, kako se bodo vršila razkuževalna dela. Po teh razglasilih sta prišla od mariborske vinarske in sadjarske šole neki Gradišnik in Rot v spodnje kraje. Bivala sta tamkaj stalno tako dolgo, dokler nista uvedla domačinov v poslovanje. Nato sta prevzela vodstvo dela: Jurij Veršec, posestnik v Pišecah, in Ivan Verstovšek, bratranec rajnega profesorja in poslanca dr. Karla Verstovšek, takrat visokošolec, ki je umrl pred leti v Ljubljani kot vpokojeni postajenačelnik.

Dela za zatiranje trtne uši so se vršila štiri leta,

* Julij Hansel je bil strokovni učitelj na mariborskem zavodu od 1876. do 1881. leta.

dokler niso vinogradi zavsem propadli. Ker se je spoznal napad na trsu po uši na koreninah po porumenenem listju šele od junija naprej, zato so pričeli z razkuževalnim delom vsako leto junija in so ga nadaljevali tako dolgo, dokler je listje zeleno, torej tudi v trgtvi. Izsekavali so napadene trte z grozdem vred in jih sežigali, da se je mošt kar razlival po tleh. Tako so postopali po naročilu oblasti proti volji vinogradnikov in posebno še v začetku v prvi gorečnosti.

Pozneje šele so poprej sporočili posestniku vinograda, kdaj mislijo priti, da si je grozdje lahko poprej obral, če je bilo ob trgtvi.

Vodje posameznih razkuževalnih oddelkov so služili na dan po 5 gld, težaki pa 80—100 krajcarjev.

Delo so vršili v treh skupinah in v vsaki je bilo 5—7 mož. Prva skupina je ugotavljala od vinograda do vinograda, kateri trsi so napadeni. Napadeni prostor je zaznamovala s koli po 10 m² naokoli, kjer se ima izsekati trta. Druga skupina je izsekala trsje in ga sežgala. Tretja skupina je nabrizgala s posebnimi škropilnicami h koreninam preostalega trsja in prostor, na katerem so sežigali okužene trte, z ogljikovim žveplecem, ki bi naj uničil uš, da se ne bi širila dalje.